

Svanuće

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 6

Studenj - Prosinac 2018

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte
Grande C.P., 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,
P.O. Box 402, Rosanna,
Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal
50088, Rio de Janeiro, RJ
CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated
Bible Students, 102 Broad Street,
Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,
British Columbia, V1T 8C2 Canada

CROATIA: Kneza Branimira 18,
44010 Sisak

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de
Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch
Bibelstudien- Vereinigung, Postfach
11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),
199 Railroad Avenue, East Rutherford,
NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,
#34, Serpentine Street, Richmond
Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,
Associazione Studenti Biblici, Via
Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

Razmišljanja o uskrснуću
Mrtvih 2

Međunarodne Biblijske Studije

Jakov i Ezav 14

Jakovljeva obmana 16

Jakovljev san 18

Jakovljev uspjeh 21

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

NOV/DEC 2018

First Issue published December 2013

Printed in USA

Razmišljanja o uskrsnuću mrtvih

*„Jamčim ti, naprotiv, ovo: Putom koji nazivaju
sljedbom služim otačkom Bogu vjerujući u sve što je u
Zakonu i u Prorocima napisano, uzdajući se u Boga da
će uskrsnuti pravednici i nepravednici, što oni i sami
očekuju.“ — Djela apostolska 24: 14,15*

USKRSNUĆE mrtvih, kako je poučeno u Svetom pismu, snažna je vizija od neizmjerne važnosti ne samo svakom Kršćaninu, već i cijelom čovječanstvu. Što uskrsnuće zaista znači? Kome je namijenjeno? Kakvo jamstvo imamo da će se ono dogoditi? Odgovori na sva ta pitanja nalaze se u Bibliji. Iako je doktrina uskrsnuća ključna za kršćansku vjeru, mnogi imaju samo nejasnu zamisao o tome. Mnogo je nedoumica o uskrsnuću, ali Biblija o toj temi govori s jasnoćom.

PAVLOVO SHVAĆANJE USKRSNUĆA

“Pavao je znao da su oni dijelom saduceji, a dijelom farizeji pa povika u Vijeću: Braćo, ja sam farizej, sin farizeja. Sudi mi se zbog nade, uskrsnuća mrtvih.” (Djela apostolska 23: 6, *ESV*) Tako je Pavao glasno zazivao braneći se pred velikim Vijećem. Nastojali su ga uništiti, zaustaviti njegovu službu i okončati njegov utjecaj. Neki mogu njegovu izjavu

shvatiti ciničnom, kao da je to samo njegov plan da podjeli farizeje i saduceje, koji su zajedno činili vijeće Sanhedrin. Međutim, s velikom iskrenošću i strašću, Pavao je iznio pitanje uskrsnuća, iako kao rezultat toga "nasta razmirica između farizeja i saduceja i mnoštvo se razdijeli. Jer saduceji vele da nema uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji sve to priznaju."(vss. 7, 8 *ESV*) Bez obzira na podjelu između ove dvije židovske sekte, Pavlova izjava očito je bila usmjerena na uskrsnuće kao središnji nauk naše vjere.

Pavao je postavio duboke implikacije nauka uskrsnuća s velikom logikom i silom. "No ako se propovijeda da je Krist od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća mrtvih? Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. Ako pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i vjera vaša. Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo protiv Boga: da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne uskršavaju. Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo. A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima."—1.Korinćanima 15: 12-17

Tako je Pavao zaključio - bez Isusova uskrsnuća, naša kršćanska vjera bila prazna. Jer upravo je njegovo uskrsnuće otvorilo put vječnom životu cijelom čovječanstvu. Isus "je predan za opaćine naše i uskrišen radi našeg opravdanja." (Rimljanima 4: 25) Bez sredstava za dobivanje opravdanja, ne bismo imali osnove za izmirenje s našim Stvoriteljem i ne bismo imali nade za vječni život. Činjenica da je Isus uskrsnuo od mrtvih temeljna je za kršćanstvo. Nijedna ljudska ideologija ni dobra djela ne mogu biti osnova našeg povratka u Božju milost. "Jer nitko ne može postaviti

drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist".—1.Korinćanima 3: 11

USKRSNUĆA

Nauk uskrsnuća obuhvaća podizanje iz mrtvih svakog ljudskog bića koje je ikada živjelo, s namjerom da ih obnovi na sliku i priliku Božju. Oni koji postignu takvu Božansku sličnost karaktera nasljeđuju život vječni. To je univerzalna želja čovječanstva da živi vječno—da nikada ne umre. Salomon je mudro primijetio da Bog " Sve što čini prikladno je u svoje vrijeme; ali iako je dopustio čovjeku uvid u vjekove, čovjek ne može dokučiti djela koja Bog čini od početka do kraja. "(Propovjednik 3: 11) Bog je postavio želju za vječnim životom u srce čovjeka, i u tu svrhu se godišnje potroši milijarde dolara na zdravstvene, vitaminske i prehrambene dodatke, razne ustanove i lječilišta te programe produljenja života. Sve su koristi u ovom ili onom smislu, ali u stvarnosti pružaju samo kratko – doduše zdravije - produljenje života. Neki ljudi čak su se odlučili za kriogeno zamrzavanje stanica nakon smrti u nadi da će im neki medicinski i znanstveni progresi jednog dana omogućiti njihovo ponovno oživljavanje. Misao o prestanku postojanja puna je tjeskobe.

Isusova propovijed na gori ponudila je zdrav pristup našim tjeskobama. "Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela? Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? "(Matej 6: 25-27, *ESV*) Tjeskoba i briga o vremenskim

pitanjima su uzaludna, kaže Isus. Ne donose ničeg pozitivnog u naš život.

"Nemojte dakle," nastavlja Isus, "zabrinuto govoriti: Što ćemo jesti? ili: Što ćemo piti? ili: U što ćemo se obući?" Iako nije dio Isusovih riječi, možda bismo mogli dodati: "Koliko dugo ćemo živjeti?" Umjesto toga, Gospodin dalje navodi: "Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova. (vss. 31-34, *ESV*) Potvrđujući da nam svaki dan nosi dovoljno svojih poteškoća, Učiteljev savjet da ne "posuđujemo nevolje" od sutra neizmjereno je mudar.

Bog je osigurao mogućnost vječnog života kroz djelo njegovog Sina. Štoviše, on "ustanovi Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih." (Djela apostolska 17: 31) Isus je to potvrdio u svojoj molitvi noć prije raspeća. "Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao." (Ivan 17: 1, 2) Isus je dobio "vlast nad svakim tijelom" s namjerom da pruži svima priliku za vječni život.

Uskrsnuće uključuje obnavljanje svjesnog identiteta pojedinca ili osjećaja jastva, te davanje tijela koje Bog odabire. (I Korinćanima 15: 38, *ESV*) Veliku većinu ljudske obitelji, to će vratiti u zemaljsko stanište u tjelesnim tijelima, a k tome uništenja od grijeha, bolesti i starosti više neće biti prisutna. To je u skladu s onim što je Petar proglasio nedugo nakon Pedesetnice, kada je govorio o dolasku "vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka." (Djela apostolska 3: 21) Strongov hebrejski i grčki

rječnik definira korijensku riječ iz koje se "restitucija" prevodi kao: "rekonstituirati (zdravlje, dom ili poredak)." Thayerove grčke definicije nadopunjuju korijensku riječ kao značenje: "vraćanje u prijašnje stanje." Čovječanstvo će biti rekonstruirano—obnovljeno—putem Božjeg rasporeda kojim će poništiti prokletstvo smrti, vratiti zemlju u stanje Edena i s ljubavlju dovesti čovječanstvo u svoje vječno kraljevstvo kroz pravednu vladavinu svog Sina Krista Isusa.

Iako je Božja nakana veliku većinu čovječanstva podignuti u živote tjelesne savršenosti na obnovljenom planetu, izabrano "malo stado" postići će slavno duhovno uskrsnuće i nebeski dom. (Luka 12: 32) Isus je govorio o nebeskom domu govoreći: "U domu Oca mogega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: 'Idem pripremiti vam mjesto'? Kad odem i priprelim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja."—Ivan 14: 2, 3 *ESV*

Pavao je o tome govorio s velikom čežnjom: "Da upoznam njega i snagu uskrsnuća njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, ne bih li kako, suobličen smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih. ... Jedno samo: što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, prežem, k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu Isusu." (Filipljanima 3: 10-14, *ESV*) "Višnji poziv" je nebeski dom, za one koji su "vjerni do smrti" u traženju "slave, časti i besmrtnosti".—Otkrivenje 2: 10; Rimljanima 2: 7

Za one malobrojne koji žive posvećenim kršćanskim životima u službi Gospodina, uskrsnuće će pružiti slavna duhovna tijela. „Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti. Odjednom, u tren oka, na posljednju trublju –

jer zatrubit će – i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmijeniti."—1. Korinćanima 15: 51-53

VRIJEME USKRSNUĆA

Jedna od najčešćih pogrešnih predodžbi o uskrsnuću jest da se ono događa odmah nakon smrti svake osobe. Često možemo čuti prilikom pokopa da je pokojnik sada na nebu i gleda na nas. Ovo je rasprostranjen pojam uskrsnuća, ali to nije ono što Pismo podučava. Mnogo toga učimo o vremenu uskrsnuća na temelju Isusovog uskrsnuća Lazara od mrtvih. (Ivan 11: 1-44) Lazar se teško razbolio. Obitelj je poslala glasnika da upozori Isusa na ozbiljnost situacije. Kako bi njegovo učenje bilo čim snažnije, Isus nije odmah djelovao. Lazarova je bolest nastavila napredovati i on je umro. Prošla su još četiri dana dok je Gospodin došao da utješi Lazarovu obitelj. Njegova sestra Marta dočekala je Isusa kad je stigao, a nama je ostao zapisan njihov razgovor.

Marta reče Isusu: 'Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.' Kaza joj Isus: 'Uskrsnut će brat tvoj!' A Marta mu odgovori: 'Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.' Reče joj Isus: 'Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?' Odgovori mu: 'Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!'" —vss. 21-27

Martine riječi o tome kada će doći do uskrsnuća vrlo su važne. Kad joj je rečeno da će Lazar ponovno ustati, rekla je: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan." Nije rekla da je njezin brat na nebu, niti da je već uskrsnuo. Ona je potvrdila uvjerenje da se

uskrснуće događa "posljednjeg dana". Isus, ranije u svojoj službi, jasno je označio "posljednji dan" kao vrijeme kad će se vratiti podići mrtve i uskrsnuti ih. (Ivan 6: 39, 40 ,44, 54) Razmotrimo također i neke druge spise povodom ovog događaja.

Apostol Pavao govori o vremenu uskrsnuća, ističući da se ono događa o Isusovom drugom dolasku. "Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade. Doista, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno s njime. Ovo vam uistinu velimo po riječi Gospodnjoj: mi živi, preostali za dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su usnuli. Jer sam će Gospodin – na zapovijed, na glas arkandelov, na zov trublje Božje – sići s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu," (1.Solunjanima 4: 13-16, *ESV*) Ovdje se Pavao jasno odnosi prema mrtvima kao da su u stanju nalik spavanju i kao da se njihovo buđenje i uskrsnuće događa u vrijeme kada će Krist ponovno doći.

Nadalje uočavamo Pavlovu reakciju na one koji su se suprotstavljali njegovim učenjima. Neki, njemu aktivno proturječni, promicali su čudne nove ideje. Njegov odgovor na njihov izazov je jasan. Timoteju je poslao ove mudre savjete: "Svjetovnih se pak praznorječja kloni: sve će više provaljivati prema bezbožnosti i riječ će njihova kao rak-rana izgrizati. Od njih su Himenej i Filet, koji zastraniše od istine tvrdeći da je uskrsnuće već bilo te nekima prevraćaju vjeru." (2.Timoteju 2: 16-18) Kazivanje da se uskrsnuće već dogodilo bilo je dakle veliko zastranjivanje od istine. Jasno je da se uskrsnuće događa zajedno s Kristovim povratkom, a ne prije.

PODIZANJE MRTVIH NASUPROT USKRSNUĆU

Postoji razlika između "podizanja" mrtvih i "uskrsnuća". Na primjer, događaji kao što su Ilijino podizanje sina udovice iz Sarfate, Isusovo podizanje Jairove kćeri i sina udovice iz Naina, kao i Lazara, često se daju kao primjeri uskrsnuća. Iako se mogu zamisliti kao uskrsnuća, biblijski je ispravnije odnositi se prema ovim događajima kao prema podizanju ili buđenju iz mrtvih. U izvornom grčkom tekstu Novog zavjeta dvije različite riječi prevedene su na naš jezik, a to su "uskrsnuće" i "podizanje."

"Uskrsnuće" je engleska riječ koja se upotrebljava za grčki "*anastasis*" i znači "ponovno ustati." Nasuprot tome, "podignut" je engleski prijevod grčkog "*egeiro*", što znači "osvijesiti se ili probuditi se". Ključno je napomenuti da su i sin udovice iz Sarfate, i Jairova kći, i sin udovice iz Naina a i Lazar, kad im je došlo vrijeme, ponovno umrli. "Podizanje" mrtvih znači podizanje iz smrtnog sna. Može ili ne mora biti trajno, ovisno o vremenu buđenja. Jednostavno rečeno, podizanje mrtvih samo je prvi korak u njihovom uskrsnuću.

Do danas je vidljiv dublji smisao Isusovog učenja saduceja u vezi s uskrsnućem. "No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se žene niti udaju. Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća" (Luka 20: 35, 36, *ESV*) Dva su mjesta u Gospodnjim riječima osobito upečatljiva. Prvo, čovjek mora biti "dostojan" da stekne uskrsnuće. To je sasvim drukčije od općeg buđenja koje će svi u svojim grobovima doživjeti—dostojni ili ne. (Ivan 5: 25-29) Drugo, oni koji steknu uskrsnuće—to jest, potpuno

iznova ustanu od pada Adamova spremnom poslušnošću Božjim pravednim zakonima—dobit će vječni život. Takvi, kaže Isus, "više ne mogu umrijeti". Tako se uskrsnuće u svom punom smislu smatra vječnim, a puko podizanje od mrtvih može biti samo privremeno.

U tom slučaju, prvo istinsko i potpuno uskrsnuće od mrtvih bilo je kada je Isus uskrsnuo treći dan nakon raspeća. Sveto pismo ovo jasno navodi. "Doživljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam navijestih ... predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijeha naše po Pismima; bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima." "On je Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorođenac od mrtvih, da u svemu bude Prvak." (1.Korinćanima 15: 1-4, Kološanima 1: 18) Naposljetku, ističemo Ivanov pozdrav od "Isusa Krista, *Svjedoka vjernoga, Prvorođenca* od mrtvih, Vladara nad kraljevima zemaljskim. Njemu koji nas ljubi, koji nas krvlju svojom otkupi od naših grijeha."—Otkrivenje 1: 5

TKO ĆE USKRSNUTI?

Isus je rekao da ga je Otac ovlastio da sudi svima. Uvelike smo ohrabreni spoznati da je onaj tko će suditi čovječanstvu isti onaj koji je dao život za njih. Isus je proglasio: "Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi; i ovlasti ga da sudi jer je Sin Čovječji. Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. I izići će: koji su dobro činili—na uskrsnuće života, a koji su radili zlo—na uskrsnuće osude." (Ivan 5: 26-29) Je govorio u skladu s Isusovim riječima kojima se branio pred Feliksom: "Jamčim ti, naprotiv, ovo: Putom koji nazivaju sljedbom služim otačkom Bogu vjerujući u sve što je u Zakonu i u Prorocima napisano, uzdajući se u

Boga da će uskrsnuti pravednici i nepravednici, što oni i sami očekuju."—Djela apostolska 24: 14, 15

Pavao je jasno rekao: "Doista, po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće od mrtvih! Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti oživljeni." (1.Korinćanima 15: 21, 22) Svi umiru "u Adamu"—zbog naslijeđenog grijeha, nitko ne izbjegava kaznu smrti. Svi će, također, biti oživljeni "u Kristu" ili "u zajedništvu s Kristom", prema *Williamsovom Novom zavjetu*. Ostvarenje ove veličanstvene prilike za "cijelo" čovječanstvo jamči nam činjenica da je Isus dao sebe kao "otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo."—1.Timoteju 2: 6

"Očekivano vrijeme" za primanje dobrobiti Isusove žrtve otkupljenja prikazano je u sljedećim stihovima 1. poslanice Korinćanima u poglavlju 15 i ono kao da ima dva dijela. "Svatko u svom redu", kaže Pavao. "prvina Krist, a zatim o njegovu dolasku [grčki: *parousia*, znači "prisutnost"] oni koji su Kristovi. Potom—svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i Ocu, pošto obeskrjepi svako Vrhovništvo, svaku Vlast i Silu. Doista, on treba da kraljuje *dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje*. Kao posljednji neprijatelj bit će obeskrjepljena Smrt." (vss. 23-26) "Prvina" je Kristova crkva, njegovo simboličko tijelo "mnogih članova" (1. Korinćanima 12: 12; Jakov 1: 18). Oni koji će drugi, po redu vremena, biti uskrsnuti su ostatak čovječanstva, koje će pozvati iz njihovih grobova, nakon što se dovrši vrsta "prvine".

Neki osporavaju sveobuhvatnu kvalitetu Isusovog okajanja. Dva Pisma navode da je njegovo djelovanje ograničeno. "Tako i Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj daje kao

otkupninu za mnoge." "Doista, kao što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici." (Matej 20: 28; Rimljanima 5: 19) Obrazloženje je da je Isus umro za "mnoge", ali ne i za "sve", razlika je često bila u tome da je umro za pravednike, a ne za grešnike koji su ponekad prezreni kao "neoprane mase". Odbacujemo i obrazloženje i sramni stav srca povezanog s tim.

Izraz "mnogi" je ključna riječ o kojoj ovisi ovo obrazloženje. Identificira se grčkim izrazom *hoi polloi*, što znači "društvene mase", tj. narod, mnoštvo. To ne označava bilo koji određeni ili ograničeni broj, već je otvorene prirode. Ono što je najvažnije, međutim, jest kontekst poslanice Rimljanima koji u 5. poglavlju jasno pokazuje da je Isus umro za sve jer su svi grešnici, a time će i korist otkupnine biti za sve. "Dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije." "Dakle, grijeh jednoga – svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga – svim ljudima na opravdanje, na život!" (Rimljanima 5: 8,18) Petar dodaje: "Doista, i Krist jednom za grijeh umrije, pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu."—1. Petrova 3: 18

MOĆAN DOKAZ USKRSNUĆA

Da ne bismo sumnjali da će se uskrsnuće dogoditi, okrenut ćemo se riječima Učitelja. Isus je podučavao velikom moći i autoritetom. Prizivajući ponovo prizor suočavanja sa saducejima, zadivljeni smo jednostavnošću i divnom istinom njegova nauka. Kao što je ranije spomenuto, saduceji nisu vjerovali u uskrsnuće. Isusov odgovor odmah ih je ušutkao. Navodeći iz Matejevog izvješća o istom susretu, čitamo: "A što se tiče uskrsnuća mrtvih, zar niste čitali što vam reče Bog:

Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi? Nije on Bog mrtvih, nego živih!' Čuvši to, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom." (Matej 22: 31-33, *ESV*) Riječi koje je Isus izgovorio, a koje su Židovi čitali i ispravno tvrdili o svom Bogu, bile su te da je on Bog Abrahama, Izaka i Jakova. Ove je riječi, zapravo, mnogo stoljeća prije Bog izgovorio Mojsiju kod gorućeg grma. Mojsije je bio toliko zaprepašten činjenicom da je Bog Abrahama, Izaka i Jakova sada govorio s njim da je "zaklonio svoje lice".—2.Mojsijeva 3: 3-6

Abraham, Izak i Jakov već su davno bili mrtvi u vrijeme Mojsijeva susreta, a još dulje do Isusova vremena. Ipak, Židovi, uključujući i saduceje, još su s pravom tvrdili da je njihov Bog bio isti kao i njihovih predaka. Isus je tako zaključio: "On nije Bog mrtvih, već živih." Na toj neporecivoj osnovi, ti će patrijarsi uskrsnuti iz groba i uskrsnuti u život vječni, ne više "mrtvi", nego "živući" ponovo Božjom milošću.

ZAVRŠNA MISAO

Volimo djelotvornu definiciju vječnog života koju je dao Isus. "A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao – Isusa Krista." (Ivan 17: 3) Beskonačni um našeg Boga, Oca i Stvoritelja će nam otvoriti blago znanja i mudrosti, ljubavi i svjetlosti, u beskrajnom dobu slave koja će uskoro doći. (Efežanima 2: 7) O ovom vremenu, Pavao je svjedočio: "sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada – licem u lice! Sada spoznajem djelomično, a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat!"—1. Korinćanima 13: 12

Jakov i Ezav

Ključni redak: „*I JAHVE IZAKOVA ŽENA*
joj reče: ‘Dva su svijeta u
utrobi tvojoj; dva će se
naroda iz tvog krila
odijeliti. Narod će nad
narodom gospodovati,
stariji će služiti mlađemu.’“
1.Mojsijeva 25: 23

Izabrani tekst: (1.Mojsijeva 22: 15-18)
1.Mojsijeva 25: 19-34 Izak se molio Bogu zbog nedostatka "potomstva"

ili sina kroz čiji će rodoslovlje biti blagoslovljeni svi narodi zemlje. Bog je čuo Izakovu molitvu, a njegova supruga Rebeka začela je blizanke.—1.Mojsijeva 25: 21

Tijekom Rebekine trudnoće, "djeca se u njezinoj utrobi tako sudarala te ona uzviknu: ‘Ako je tako, zašto ću živjeti!’" Molila se Bogu, a on joj je odgovorio: "Dva su svijeta u utrobi tvojoj." (vss. 22, 23) U vremenima Starog zavjeta prvorodenac je dobio određene povlastice i odgovornosti, nazvane "prvorodstvo" i obično je dobivao dvostruki dio nasljedstva (1.Mojsijeva, 43: 33; 5.Mojsijeva 21: 15-17) Međutim, Božji odgovor na Rebekinu molitvu bio je da će "stariji služiti mlađemu."

Apostol Pavao se osvrnuo na ovaj događaj. O blizanacima u Rebekinoj utrobi, rekao je: "Pa kad još

blizanci ne bijahu rođeni niti učiniše što dobro ili zlo – da bi trajnom ostala odluka Božja o izabranju: ne po djelima, nego po onome tko poziva – rečeno joj je: *Stariji će služiti mlađemu*. ...Što ćemo dakle reći? Možda da u Boga ima nepravde? Nipošto!"—Rimljanima 9: 10-14

Ovdje Pavao aludira na činjenicu da su Jakov i Ezav bili slika ili ilustracija. Narod Izraela je u suštini „prvorođeni“, kao Ezav. Bog je prvo dao Izraelu svoje obećanja, kroz Zakon Saveza koji je sklopio s njima i, kasnije, slanjem svog jedinorođenoga sina Isusa kao njihovog Mesiju. Općenito, židovska nacija bila je neposlušna Bogu, a samo su neki, u vrijeme njegovog prvog dolaska, prihvatili Isusa kao svog Mesiju i Spasitelja.—Ivan 1: 11, 12

Pavao je objasnio da pogani, poput Jakova nisu bili "prvorođeni". "Pogani koji nisu tražili pravednosti stekoše pravednost, pravednost po vjeri." Kao rezultat Isusove otkupiteljske žrtve na Kalvariji, nebeski poziv Evanđelja je otvoren za sve, i Židove i pogane. Međutim, kao narod, "Izrael pak koji je tražio neki zakon pravednosti, nije do zakona dopro. Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao po djelima."—Rimljanima 9: 30-32

U cijelom 11. poglavlju Poslanice Rimljanima, Pavao objašnjava da, iako je Bog odbacio nevjerni Izrael, to je bilo samo na ograničeno vrijeme, dok je crkvena klasa pozvana i dokazuje se vjerno do smrti. Pavao nas poziva da ne budemo arogantni i da ne mislimo previše o sebi jer smo čuli i prihvatili nebeski poziv dok su mnogi drugi, uključujući i nevjerni Izrael, slijepi za ovu čudesnu privilegiju.

Kad Kristova Crkva bude dovršena, tada će se Božjim milosrđem nevjerni Izrael vratiti u punu naklonost i biti primjer blagoslova svim ljudima. Čovječanstvo će reći: " Hajde, pođimo u dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo stazama njegovim." Židovima će narod reći: "Idemo s vama, jer čusmo da je s vama Bog."—Izaija 2: 1-3; Zaharija 08: 23

Pouka dva

Jakovljeva obmana

SINOVI Izaka i Rebeke su "odrasli, Ezav postane vješt lovac, čovjek pustare.

Ključni redak: „Jakov se primakne k svome ocu

Izaku, koji ga opipa i reče:

‘Glas je Jakovljev, ali su

ruke Ezavove.’ Nije ga

prepoznao jer su mu ruke

bile runjave kao i ruke

njegova brata Ezava; pa ga

blagoslovi.“

1.Mojsijeva 27: 22,23

Izabrani tekst:

1.Mojsijeva 27: 1-29

Jakov je bio čovjek krotak i boravio je u šatorima. Izaku je Ezav bio draži jer je volio divljač, a Rebeka je više voljela Jakova." -

1.Mojsijeva 25: 27, 28

Jednoga dana, dok je Jakov kuhao varivo, Ezav se vratio iz lova. Reče Ezav Jakovu:

"Daj mi toga crvenog variva da pojedem jer sam izgladnio.' Stoga mu

je ime Edom. A Jakov odgovori: 'Ustupi mi prije svoje

prvorodstvo!' Ezav reče: 'Evo me skoro na smrti; što će mi prvorodstvo!' Jakov nastavi: 'Prije mi se zakuni!' On mu se zakune, i tako proda Jakovu svoje prvorodstvo."—vss. 29-33

Misao sugerira da je u davna vremena bio običaj da će najstariji sin obitelji slaviti godišnjicu rođenja slavljenog predaka postom. Kad bi prvorodeni poništio post ovog posebnog dana, to bi značilo odricanje od svojih povlastica prvorodstva. Ako se tada pridržavalo tog običaja, može se reći da je Jakov rekavši Ezavu: "Najprije se zakuni," upozorio Ezava da se prekidanjem svog posta odriče svojih povlastica prvorodstva. Unatoč Jakovljevom upozorenju, Ezav se zakleo i odrekao svog prvorodstva.

Čini se da Ezav nikada nije rekao svom ocu, Izaku, da je odustao od svojih prava prvorodstva. Godinama kasnije "ostarje Izak, vid mu se očinji gasio", pozvao je svog starijeg sina Ezava. Izak ga je zamolio da ulovi nešto divljači, a zatim je pripremi i donese mu da jede. Njegov je plan bio dati Ezavu posebni blagoslov prvorodstva prije nego umre.—1.Mojsijeva 27: 1-4

Rebeka je čula ovaj razgovor i uzela stvari u svoje ruke. Smislila je kako će prevariti Izaka tako da Jakov oponaša Ezava. Iako je tu prijevaru smislila Rebeka, Jakov ju je izvršio i samo se brinuo hoće li biti uhvaćen. Prijevara je bila uspješna, a Jakov je dobio blagoslov Izaka namijenjen Ezavu.—vss. 5-29

Kad je Bog rekao Rebeki prije rođenja blizanaca, "stariji će služiti mlađemu", on je mislio na to. (1.Mojsijeva 25: 23) Nije trebao njene obmane, niti Jakovljeve laži svome ocu. Razmišljanje da "ciljevi opravdavaju sredstva" je zamka od početka vremena. Nemojmo pasti u nju. Gospodin ima vlast. Neće

blagosloviti naša pogrešna nastojanja da lažemo, varamo ili krademo kako bismo dobili ono za što vjerujemo da je s pravom naše. I Rebeka i Jakov platili su visoku cijenu za svoje postupke. Ona neće vidjeti Jakova sljedećih dvadeset godina, a Jakova će kasnije biti obmanuti Laban, njegov ujak i budući svekar.

Moramo razviti povjerenje u Boga u svim situacijama, čak i ako to znači gubitak zemaljskih prednosti ili našeg ugleda među ostalima. Apostol Pavao doznao je da mu je milost Božja bila dovoljna, pa je napisao: "Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se nastani u meni snaga Kristova." (2.Korinćanima 12: 9, 10) Dopustimo i mi isto tako da nas Bog osposobi "za svako dobro djelo da vršimo volju njegovu", kako bi "činio u nama što je njemu milo."—Hebrejima 13: 21

Pouka tri

Jakovljev san

NAKON ŠTO JE IZAK dao svoj blagoslov Jakovu,

Ključni redak: „*Jakov se probudi od sna te reče:*

‘Zaista se JAHVE nalazi na ovome mjestu, ali ja nisam znao!’”

1.Mojsijeva 28: 16“

Izabrani tekst:

1.Mojsijeva 28: 10-22

Ezav se naljutio i rekao da će nakon što im otac umre ubiti svog brata. (1.Mojsijeva 27: 41) Kad je njihova majka Rebeka saznala za ovo, uputila je Jakova da bježi njenom bratu Labanu i ostane tamo. Kasnije, kad se Ezavov gnjev stiha, ona će

pozvati Jakova da se vrati.—vss. 42-45

Tijekom Jakovljevog putovanja prema ujaku Labanu, on se zaustavio jednu večer na nekom mjestu, uzeo kamenje kao jastuk i prilegao. Dok je spavao, Jakov "usne san: ljestve stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju i silaze." (1.Mojsijeva 28: 12)

Bog se nalazio na vrhu ljestava. Rekao je Jakovu: "Ja sam ... Bog tvoga praoca Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome potomstvu. Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji. ... tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje. Ja sam s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću te dovesti natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti obećao."—vss. 13-15

Na početku svoje zemaljske službe, Isus je spomenuo Jakovljev san. Nakon što je Nataniyel izjavio da je Isus "Sin Božji" i "Kralj Izraela", Gospodin je odgovorio, rekavši: "I više ćeš od toga vidjeti. ... gledat ćete otvoreno nebo i *anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega*."—Ivan 1: 47-51

Prema ovim Isusovim riječima, "ljestve" u Jakovljevu snu bile su slika Isusa "Sina Čovječjega" (Ivan 8: 28). Budući da Isus "sebe samoga dade kao otkup za sve.", cijelo čovječanstvo će imati priliku "učiti se pravdi" i vratiti se u sklad s Bogom. (1.Timoteju 2: 5, 6; Hebrejima 2: 9; Izaija 26: 9) U Jakovljevom snu, dno ljestava prikazuje zemaljsku razinu Božjeg kraljevstva, a vrh ljestava nebesku razinu.

U knjigama Izaije i Miheja se kaže: "Dogodit će se na kraju dana ... Gora [kraljevstvo] doma JAHVINA bit će postavljena ... K njoj će se stjecati svi narodi, nagnut će mnoga plemena i reći: 'Hajde, uzidimo na

goru JAHVINU, pođimo u dom Boga Jakovljeva! ... Jer će iz Siona zakon doći, iz Jeruzalema riječ JAHVINA."—Izaija 2: 2, 3; Mihej 4: 1, 2

"Sion" prikazuje duhovnu razinu Božjeg kraljevstva—slavljenog Krista, glavu i tijelo. (Psalmi 48: 2; Otkrivenje 14: 1) "Jeruzalem" prikazuje zemaljsku razinu kraljevstva. Glavni predstavnici ove razine bit će Abraham, Izak i Jakov zajedno s mnogim muškarcima i ženama koji su pokazali život vjere u Boga prije Isusove žrtve iskupljenja.—Psalmi 45: 16; Matej 8: 11; Luka 13: 28, 29; Hebrejima 11: 1-40

Anđeli koji se uspinju i silaze ljestvama u Jakovljevom snu mogu simbolizirati činjenicu da će postojati neka vrsta komunikacije između čelnika nebeskih i zemaljskih razina kraljevstva. Na neki način, čije posebnosti trenutno ne poznajemo, nebeska vrsta "Siona" će pružiti sve potrebne upute i ohrabrenje za čovječanstvo, kako bi se oni mogli "učiti pravdi" i doći "spoznati JAHVU".—Izaija 26: 9; Jeremija 31: 34

Jakovljev uspjeh

Ključni redak: „Čovjek
[Jakov] se tako silno
obogatio, stekao mnogu
stoku, sluge i sluškinje,
deve i magarad.“

1.Mojsijeva 30: 43

Izabrani tekstovi:

1.Mojsijeva 30: 25-34,

43

NAKON SVOG posebnog
sna, Jakov je nastavio svoj
put i zaustavio se kod
bunara gdje su se okupili
pastiri iz Labanova grada
kako bi napojili svoja stada.
Labanova kći, Rahela,
stigla je do bunara s očevim
ovcima. Kad ju je Jakov
vidio, odvali kamen s
otvora studenca te napoji
stado svoga ujaka Labana. Tada je Jakov poljubio
Rahelu i objasnio joj da je on sestríc njezina oca.—
1.Mojsijeva 29: 1-12

Kad je Laban čuo vijest o dolasku svog
sestrića, požuri da vidi Jakova, zagrli ga i poljubi. Nakon
toga, doveo je Jakova u svoj dom, gdje je ostao jedan
mjesec, radeći za Labana. Laban reče Jakovu: "Zar ćeš
me zato što si mi sestríc badava služiti! Kaži mi koliko
ćeš tražiti za najam?"—vss. 13-15

Laban je imao dvije kćeri, starija je bila Lea, a
mlađa je bila Rahela. Zato što je već volio Rahelu, Jakov
je rekao Labanu: "Služit ću ti sedam godina za tvoju
mlađu kćer Rahelu." Sedam godina izgleda dugo, ali
Jakovu se nije tako činilo. "Tako je Jakov služio za
Rahelu sedam godina, ali mu se učinile, zbog ljubavi
prema njoj, kao nekoliko dana."—vss. 16-20

Nakon što je prošlo sedam godina Laban priredi gozbu. Iako nije izričito navedeno, čini se da je tijekom gozbe Jakov bio opijen, jer kad je ušao u šator na svoju svadbenu noć, očito nije znao tko je s njim. Ujutro je Labanova obmana otkrivena. Jakov je ležao u krevetu s Leom, a ne s voljenom Rahelom. Jakov upita Labana: "Zašto si me prevario?"—vss. 21-25

Prema tome, vidimo da mu je Laban vratio za raniju prevaru, iza koje su stajali Rebeka i Jakov. Za nas je važna lekcija da žanjemo ono što smo posijali. (Galaćanima 6: 7, 8; Job 4: 8; Hošea 10: 12, 13) Laban je znao da mu treba dati Rahelu, što je učinio tjedan dana kasnije, zauzvrat za još sedam godina služenja, na koje je Jakov pristao.—1.Mojsijeva 29: 26-30

Jakov je postao vrlo imućan, kao što se vidi u našem ključnom stihu. U skladu s tim, Božja obećanja za njega bila su zemaljske prirode i spomenuta "zemlja" na kojoj je živio i potomstvo uspoređeno s "prahom zemlje" (1.Mojsijeva 28: 13,14) Na taj način Jakov dobro predstavlja nevjerni Izrael. Laban, koji je bio blagoslovljen Jakovljevom službom, mogao bi predstavljati ostatak čovječanstva. Svi, Židovi i pogani, primat će blagoslove Božjeg zemaljskog kraljevstva.—Izaija 2: 2, 3; Ezekiel 37: 22-28; Zaharija 8: 22,23

Što se tiče nevjernog Izraela, apostol Pavao kaže: "Doći će sa Siona Otkupitelj, odvratit će bezbožnost od Jakova. I to će biti moj Savez s njima, kad uklonim grijehе njihovе." (Rimljanima 11: 26, 27) Za razliku od Jakova, Božja obećanja njegovu ocu Izaku bila su nebeska: "Tvoje ću potomstvo umnožiti kao zvijezde na nebesima." (1.Mojsijeva 26: 4) Pavao objašnjava da Izak, Abrahamovo potomstvo, predstavlja duhovno ili nebesko potomstvo—to jest, Isus i njegovi

vjerni sljedbenici u sadašnjem evanđeoskom dobu. (Galaćanima 3: 16, 26, 29; 4: 28) Stoga vidimo divnu istinu da će Božje obećano kraljevstvo obuhvatiti i nebo i zemlju!
